

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 105/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 26 lutego 2021 r., sygnatura akt II K 167/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<u>Zarzut obrazy prawa materialnego</u> w innym przypadku niż wskazany w punkcie 1 art. 438 k.p.k. - tj. art. 88 k.k. w zw. z art. 85 k.k. i art. 77 § 2 k.k. - poprzez brak zastrzeżenia, iż skazany A. D. będzie mógł się ubiegać o warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia kary łącznej	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

dożywotniego
pozbawienia
wolności orzeczonej
wobec niego w
punkcie I części
dyspozytywnej
zaskarżonego
wyroku - po
odbyciu 40 lat
kary pozbawienia
wolności;

Zarzut obrazy
przepisów

postępowania - tj.
art. 410 k.p.k. i
art. 366 § 1
k.p.k. polegającej
na pominięciu przez
Sąd istotnej i
mającej znaczenie
dla rozstrzygnięcia
w sprawie
okoliczności,
dotyczącej
uprzednio wydanych
wobec skazanego
A. D. wyroków,
odpowiednio przez:
Sąd Okręgowy w
Gorzowie Wlkp. w
dniu 11 sierpnia 2011
r. w sprawie o sygn.
akt II K 61/11,
prawomocnego od
dnia 15 grudnia
2011 r. oraz
Sądu Rejonowego w
Sulęcinie z dnia 11
maja 2010 r., sygn.
akt II K 189/10
prawomocnego od
dnia 21 maja
2010 r., mocą
których orzeczono
kary pozbawienia
wolności w
wymiarze 6 lat i 10
miesięcy oraz 1 roku
i 2 miesiące, które

w świetle opinii o skazanym z dnia 15 września 2020 r. sporządzonej w Areszcie Śledczym w Międzyrzeczu, podlegają wykonaniu odpowiednio w okresach: od lipca 2022 r. do 15 sierpnia 2022 r. oraz od 15 sierpnia 2022 r. do 29 września 2023 r., co miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku, albowiem został on wydany z obrazą art. 85 § 2 k.k. - w brzmieniu do dnia 23 czerwca 2020 r., albowiem Sąd pomimo tego, że w.w. orzeczenia spełniały warunek określony w art. 85 § 2 k.k., przy braku przesłanki określonej w art. 85 § 3 k.k., nie objął ich wyrokiem łącznym z dnia 26 lutego 2021 r., sygn. akt II K 167/20, którym objęto jedynie skazania orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 28 lutego 2013 r., sygn. akt II K 4/13 oraz z dnia 22 stycznia 2020 r. sygn. akt II K 48/19 i orzeczono karę łączną dożywotniego pozbawienia wolności.

Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zastrzeżenia podniesione w każdym z zarzutów apelacji prokuratora są zasadne i trafnie wskazują okoliczności decydujące o wadliwości zaskarżonego wyroku. Przeprowadzona kontrola instancyjna wykazała jednak, że uchybienia postępowania przed Sądem pierwszej instancji są dalej idące aniżeli wskazano w apelacji, a przy tym ich charakter powoduje, że skorygowanie powstałych nieprawidłowości przez sąd odwoławczy nie jest możliwe, w związku z czym konieczne stało się wydanie orzeczenia kasatoryjnego. Prokurator zasadnie zarzucił Sądowi pierwszej instancji nienależyte zbadanie bieżącej sytuacji prawnej skazanego A. D. pod kątem zakresu orzeczeń kwalifikujących się do ich		

uwzględnienia w wyroku łącznym. Efektem tego stało się objęcie tymże wyrokiem jedynie skazania wynikającego z wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 22.01.2020 r., sygn. akt II K 48/19 oraz skazań objętych wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 28.02.2013 r., sygn. akt II K 4/13. Z niewiadomych powodów nie zostały uwzględnione skazania wynikające z dwóch innych wyroków Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. a mianowicie wydanych w sprawach II K 61/11 i II K 189/10, podczas gdy z obliczeń dotyczących okresów odbywania kar oraz informacji w tym zakresie odzwierciedlonych także w opinii o skazanym z dnia 21.12.2020 r., którą dysponował Sąd Okręgowy, wynika jednoznacznie, że w żadnej z tych dwóch wskazanych wyżej spraw, nie zostały dotychczas wykonane całkowicie kary pozbawienia wolności orzeczone

wobec skazanego. Prokurator zasadnie wskazał w apelacji, że w sprawie II K 61/11 nieodbyta dotychczas część kary - według aktualnie ustalonej kolejności - wykonywana ma być w okresie od 06.07.2022 r. do 15.08.2022 r., natomiast w sprawie II K 189/10 - w okresie od 15.08.2022 r. do 29.09.2023 r. W związku z tym oczywiste jest, że nieuwzględnienie wskazanych wyżej skazań przesądza o wadliwości zaskarżonego wyroku łącznego.

Kontynuując rozważania dotyczące nieprawidłowości wynikłych z naruszenia przepisów procesowych zauważyć należy, że zarówno wniosek A. D. o wyrok łączny, jak i sygnalizacja w tym przedmiocie złożona w trybie art. 12b k.k.w. przez Dyrektora Aresztu Śledczego w Międzyrzeczu, dotyczyły pięciu wyroków jednostkowych, a mianowicie skazań objętych wyrokami

w sprawach II K 48/19, II K 61/11, II K 189/10, II K 4/13 i II K 266/18. W postępowaniu o wyrok łączny zasada skargowości doznaje pewnego rodzaju wyłomu, co jednoznacznie wynika z brzmienia przepisu art. 570 k.p.k. Przewidziana w nim możliwość orzekania przez sąd zarówno na wniosek jak i z urzędu, prowadzi do wniosku, że w żadnym kierunku sąd nie jest związany wnioskiem, a zatem może dokonać połączenia jednostkowych skazań w szerszym zakresie niż wnioskowany, jak również może uczynić to jedynie co do części wskazanych we wniosku skazań. Jednak fakt niezwiązania wnioskiem nie oznacza, że w takim zakresie, w jakim sąd stwierdzi brak warunków do połączenia kar objętych wnioskiem, zwolniony jest od wydania w tym przedmiocie stosownego rozstrzygnięcia. Tylko wtedy, gdy w określonym zakresie bada z urzędu

możliwość uwzględnienia w wyroku łącznym określonych skazań jednostkowych i w rezultacie dochodzi do wniosku, że nie są spełnione ku temu warunki, nie wydaje żadnego rozstrzygnięcia.

Jedynie też w takiej tylko sytuacji, zbędne jest zawarcie w części wstępnej wyroku łącznego opisu wyroków jednostkowych (por. wyrok SA w Katowicach z 05.10.2017 r., II AKa 353/17, [legalis](#)).

Natomiast wtedy, gdy ocena tego rodzaju dotyczy wyroków jednostkowych wskazanych we wniosku osoby uprawnionej, winien orzec o umorzeniu postępowania na podstawie art. 572 k.p.k. Konieczne staje się wówczas zamieszczenie w komparycji wyroku łącznego dokładnego opisu skazań jednostkowych ze wskazaniem elementów identyfikujących je w należyty sposób. Jest to o tyle istotne, że brak w tej części wyroku łącznego, opisu skazań jednostkowych,

oznacza, iż przedmiotem rozpoznania były tylko te skazania, których opis sąd zawarł w wydanym wyroku łącznym. Sąd Najwyższy wprost stwierdził, że cyt.: "Brak w komparacji wyroku łącznego określonego skazania oznacza, że nie było ono przedmiotem rozstrzygnięcia w tym wyroku" (post. SN z 05.12.2018 r., V KK 261/18, LEX nr 2610722).

W niniejszej sprawie zaistniała właśnie tego rodzaju sytuacja. Sąd Okręgowy uzyskał odpisy wszystkich wyroków jednostkowych, jakie były wskazane we wniosku A. D. i w zawiadomieniu Dyrektora AŚ w Międzyrzeczu (wówczas, taki ich zakres, wyczerpywał w całość skazań A. D.), natomiast trudno powiedzieć czy dysponował aktami wszystkich spraw. Zapisy w protokole rozprawy niespecjalnie pozwalają rozwiązać związane z tym wątpliwości, tym bardziej, że sąd z jednej strony

ograniczył się do odnotowania faktu przeprowadzenia dowodu z akt niniejszej sprawy (II K 167/20), w których znajdują się odpisy wspomnianych orzeczeń, a niezależnie od tego, odrębnie odnotował przeprowadzenie dowodu jedynie z akt spraw II K 4/13 i II K 48/19. Tego rodzaju sytuacja wskazuje raczej na to, że akta pozostałych spraw jednostkowych nie były w ogóle przedmiotem uwagi sądu, w każdym razie w rozumieniu procesowym tego pojęcia. Zawartość treściowa zaskarżonego wyroku łącznego również prowadzi do wniosku, że jednostkowe skazania w sprawach II K 61/11, II K 189/10 i II K 266/18 nie były w tym postępowaniu przedmiotem rozpoznania. Część dyspozytywna wyroku łącznego w całej rozciągłości potwierdza zasadność powyższego twierdzenia. Nie zawiera ona bowiem rozstrzygnięcia o umorzeniu postępowania w jakimkolwiek

zakresie, pomimo tego, że orzeczona kara łączna jest efektem połączenia kar orzeczonych w dwóch sprawach, podczas gdy wniosek skazanego obejmował pięć wyroków jednostkowych. Nie ulega zatem wątpliwości, że w istotnej części wniosek skazanego nie został rozpoznany. Taki charakter uchybienia, stanowi bez wątpienia naruszenie przepisu art. 366 § 1 k.p.k., na co trafnie zwrócił uwagę prokurator w apelacji. W sposób niewątpliwie zlekceważony został wymóg należytego zbadania bieżącej sytuacji prawnej skazanego determinowanej zakresem dotyczących go skazań jednostkowych. Przełożyło się to w rezultacie na niewłaściwe ustalenie okoliczności w płaszczyźnie uregulowania zawartego w art. 85 k.k. i w konsekwencji spowodowało wydanie wadliwego wyroku łącznego.

Przedstawiona powyżej specyfika uchybień, którymi dotknięte jest postępowanie przed Sądem pierwszej instancji, determinowała konieczność wydania wyroku kasatoryjnego. Zauważyć należy, iż sąd odwoławczy może orzec karę łączną po raz pierwszy w takiej sytuacji, gdy na podstawie określonego zakresu skazań wydany został w pierwszej instancji wyrok łączny orzekający karę oraz w pozostałym zakresie - umarzający postępowanie w oparciu o przepis art. 572 k.p.k. Zawarcie bowiem w wyroku łącznym tego rodzaju rozstrzygnięć, oznacza, że sąd meriti nie stwierdził przeszkód procesowych do rozpoznania sprawy i dopiero w kolejnej fazie czynności, po zbadaniu okoliczności istotnych dla właściwego ukształtowania orzeczenia, a więc w wyniku analizy poszczególnych skazań

jednostkowych przez przyzmat wymogów określonych w art. 85 k.k., doszedł do przekonania, że zachodzą materialne przeszkody do objęcia karą łączną określonego zakresu tych skazań. Wydanie zaskarżonego wyroku łącznego w niniejszej sprawie, w istotnym zakresie nie było poprzedzone badaniem procesowej dopuszczalności rozpoznania sprawy, ani tym bardziej analizą ukierunkowaną na dokonanie oceny czy w zakresie wszystkich jednostkowych skazań dotyczących A. D. możliwe było orzeczenie kary łącznej. Jest to zatem taka sytuacja, w której sąd odwoławczy miałby orzec karę łączną także w zakresie kilku skazań, co do których dotychczas nie zostało wydane żadne rozstrzygnięcie. W uchwale Sądu Najwyższego wydanej w składzie 7 sędziów w dniu 28.06.2018 r. I KZP 3/18 (LEX nr 2509691) wyrażono pogląd, że w takich

uwarunkowaniach, gdy sąd nie wydał uprzednio żadnego rozstrzygnięcia, sąd odwoławczy nie powinien po raz pierwszy orzekać kary łącznej. Ocenił tego rodzaju sytuację analogicznie jak przypadek, w którym postępowanie o wyrok łączny zostałyby umorzone z powodu istnienia przeszkód procesowych do rozpoznania sprawy (np. przesłanki res iudicata), stwierdzając zarazem, że umorzenie postępowania w sprawie o wyrok łączny na innej podstawie prawnej niż przepis art. 572 k.p.k. nie jest rozstrzygnięciem w przedmiocie kary łącznej. Skoro istnienie rozstrzygnięcia umarzającego postępowanie w sprawie o wyrok łączny na innej podstawie prawnej niż przepis art. 572 k.p.k. uniemożliwia wydanie przez sąd odwoławczy orzeczenia o karze łącznej, to analogicznie, a nawet z większym stopniem

oczywistości, czyni to niemożliwym brak jakiegokolwiek rozstrzygnięcia.

Stwierdzić zatem trzeba, iż w niniejszej sprawie nie było uprawnione orzeczenie przez sąd odwoławczy zmienionej kary łącznej, uwzględniającej skazania jednostkowe nie stanowiące przedmiotu rozpoznania przez sąd pierwszej instancji i co do których z tej racji, nie zostało wydane żadne rozstrzygnięcie.

Wniosek zawarty w apelacji prokuratora dotyczy przy tym tylko dwóch wyroków jednostkowych (II K 61/11 i II K 189/10), pomija natomiast wyrok w sprawie II K 266/18, którą obejmuje wniosek skazanego, a co której również zachodzi potrzeba wydania stosownego rozstrzygnięcia.

Zaznaczyć przy tym należy, iż aktualna sytuacja w sprawie nie jest taką, w której układ istotnych okoliczności uległby zmianie już po wydaniu wyroku łącznego, w szczególności z

powodu
uprawomocnienia
się nowego wyroku
nadającego się do
połączenia. Wtedy
bowiem - jak
podkreślono w
cytowanej powyżej
uchwale Sądu
Najwyższego -
względ na potrzebę
szybkiego określenia
sytuacji prawnej
skazanego i celowość
niemnożenia
kolejnych
postępowań o wyrok
łączny, a także
względ na
ekonomikę
procesową i
specyfikę
postępowania o
wyrok łączny (może
być wszczęte z
urzędu),
przemawiają za
dopuszczalnością
orzeczenia przez
sąd odwoławczy o
zmianie kary łącznej
i uwzględnienia w
niej wyroku, który
stal się prawomocny
już po wydaniu
przez sąd pierwszej
instancji wyroku
łącznego.

Wprawdzie również
i taka sytuacja
ujawniła się obecnie
w niniejszej sprawie,
ale wobec
charakteru
wadliwości
zaskarżonego
wyroku wskazane
powyżej,
dopuszczalne w

postępowaniu odwoławczym postąpienie, okazuje się niemożliwe. Z opinii o skazanym uzyskanej w postępowaniu odwoławczym z Aresztu Śledczego w Międzyrzeczu wynika, że w ostatnim czasie skierowano do wykonania wyrok Sądu Rejonowego w Sulęcinie z dnia 22 września 2020 r., sygn. akt II K 160/19, prawomocny od dnia 15.12.2020 r., a orzeczona nim kara 6 miesięcy pozbawienia wolności ma być wykonywana w okresie od 29.09.2023 r. do 27.03.2024 r. W sytuacji, gdyby wadliwość zaskarżonego wyroku łącznego sprowadzała się jedynie do niezasadnego nieuwzględnienia w nim określonych skazań jednostkowych, co znalazłoby wyraz w rozstrzygnięciu umarzającym postępowanie na podstawie art. 572 k.p.k., wówczas byłaby możliwa w postępowaniu odwoławczym nie tylko zmiana tego

wyroku w
powyższym zakresie,
ale nadto możliwe
i zasadne byłoby
objęcie wyrokiem
sądu odwoławczego
również wskazanego
wyżej wyroku Sądu
Rejonowego w
Sulęcinie, co do
istnienia którego
Sąd pierwszej
instancji, z
oczywistych
względów, nie
dysponował wiedzą.
W realiach tej
sprawy, takie
postąpienie nie było
jednak możliwe.

Prokurator ze
wszech miar
zasadnie zarzucił
zaskarżonemu
wyrokowi także
obrazę prawa
materialnego, w
szczególności
przepisu art. 77
§ 2 k.k. Kara
łączna dożywotniego
pozbawienia
wolności orzeczona
wobec A. D. w
sprawie II K 48/19
została obwarowana
przewidzianym w
art. 77 § 2
k.k. ograniczeniem
dotyczącym
możliwości
ubiegania się o
warunkowe
przedterminowe
zwolnienie. W
orzecznictwie
dominuje pogląd, że
jeśli w jednym z
wyroków

jednostkowych
orzeczono karę
dożywotniego
pozbawienia
wolności z takim
zastrzeżeniem, to
orzekając wyrokiem
łącznym karę
obejmującą skazanie
jednostkowe o takim
charakterze,
zastrzeżenie oparte
o przepis art. 77
§ 2 k.k. nie może
być pominięte, a
zarazem, że nie
można
domniemywać, iż
rozstrzygnięcie o
pozostawieniu do
odrębnego
wykonania
pozostałych (poza
karą pozbawienia
wolności)
rozstrzygnięć
zawartych w
połączonych
wyrokach
jednostkowych,
stanowi podstawę
uprawnającą
odniesienie
ograniczenia z
wyroku
jednostkowego do
kary dożywotniego
pozbawienia
wolności orzeczonej
wyrokiem łącznym.
Wskazuje się, że
owo zastrzeżenie
stanowi integralną
część jednostkowego
orzeczenia o karze
dożywotniego
pozbawienia
wolności i że stanowi
integralny element
wyroku, który objęty

jest powagą rzeczy osądzonej. (por. wyrok SA w Katowicach z 20.05.2010 r., II Aka 135/10, legalis, wyrok SA w Katowicach z 25.02.2011 r., II Aka 438/10 legalis, wyrok SA w Gdańsku z 12.06.2014 r., II Aka 170/14, legalis).

Ze względu na potrzebę powtórzenia w całości przewodu sądowego przed sądem pierwszej instancji z przyczyn, które przedstawiono powyżej, zmiana zaskarżonego wyroku łącznego w jakimkolwiek zakresie nie była możliwa.

Rozpoznając ponownie sprawę, Sąd Okręgowy winien dysponować aktami wszystkich spraw jednostkowych, nie wyłączając akt sprawy II K 160/19 Sądu Rejonowego w Sulęcinie. W oparciu o ich analizę, z uwzględnieniem, rzecz jasna, spraw nie poddanych badaniu w toku pierwszego rozpoznania, a także z uwzględnieniem danych wskazujących na

zakres
niewykonanych
dotychczas kar z
wyroków
jednostkowych, w
toku powtórnego
procedowania sąd
winien określić
zakres skazań
podlegających
objęciu karą łączną,
a co do tych,
które nie spełniają
warunków do
połączenia z
pozostałymi
skazaniami
jednostkowymi -
wydać
rozstrzygnięcie o
umorzeniu
postępowania w
tym zakresie (art.
572 k.p.k.). Z
powtórnym
orzekaniem wiąże
się nadto potrzeba
uwzględnienia
specyfiki kary
łącznej
dożywotniego
pozbawienia
wolności, która jako
kara łączna w
sprawie II K 48/19
została orzeczona
z zastrzeżeniem
przewidzianym w
art. 77 § 2 k.k.
Powinno to znaleźć
odzwierciedlenie już
w opisie tego wyroku
jednostkowego, a
następnie w treści
orzeczenia o karze
łącznej.

Wskazać ponadto
należy, że
przystąpienie do

ponownego rozpoznania sprawy o wyrok łączny winno być w tym przypadku poprzedzone wyznaczeniem skazanemu obrońcy z urzędu w oparciu o przepis art. 80 kpk znajdujący tu odpowiednie zastosowanie z mocy art. 574 kpk (por. „Obrońca w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego”, Dariusz Kala, Palestra 48/7-8, 2003).			
Wniosek			
Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku przez objęcie nim węzłem kary łącznej pozbawienia wolności także skazań A. D. w sprawach Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 2 sierpnia 2011 r. , sygn. akt II K 61/11 oraz Sądu Rejonowego w Sulęcinie z dnia 11 maja 2010 r., sygn. akt II K 189/10, na mocy których orzeczono kary pozbawienia wolności w wymiarze odpowiednio 6 lat i 10 miesięcy oraz 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

wolności i orzeczenie kary łącznej dożywotniego pozbawienia wolności z zastrzeżeniem, iż skazany A. D. będzie mógł ubiegać się o warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia kary łącznej dożywotniego pozbawienia wolności po odbyciu 40 lat pozbawienia wolności.			
Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wniosek apelacji prokuratora, jakkolwiek postulujący zasadnie uwzględnienie pominiętych skazań jednostkowych oraz zastrzeżenia określonego we art. 77 § 2 k.k., nie mógł być uwzględniony, zważywszy na to, że rzeczywisty charakter uchybień Sądu pierwszej instancji powodował konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.			

Szczegółowe umotywowanie konieczności takiego postąpienia zostało przedstawione w pkt 3.1 niniejszego uzasadnienia.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zaskarżony wyrok łączny został uchylony w całości , zatem żadne z zawartych w nim rozstrzygnięć, nie zostało utrzymane w mocy.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		

1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Żadne zmiany nie zostały wykonane.			
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości.	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
Zważywszy na wadliwość zaskarżonego			

wyroku powodującą konieczność powtórzenia całego przewodu sądowego, wydanie wyroku kasatoryjnego stało się konieczne, a szczegółowa argumentacja o przyczynach takiego stanu rzeczy zawarta jest w pkt 3.1 uzasadnienia.			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
Zostały przedstawione w pkt. 3.1. niniejszego uzasadnienia.			

1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
	Ze względu na potrzebę kontynuowania postępowania, wyrok wydany w postępowaniu odwoławczym nie zawiera rozstrzygnięcia o kosztach procesu.	
7. PODPIS		
SSA Małgorzata Jankowska SSA Andrzej Wiśniewski SSA Stanisław Stankiewicz SSA Jacek Szreder SSA Stanisław Kucharczyk		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	

Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wydanego wyroku łącznego		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana